

1. møde.

Tirsdag den 7. oktober 1958 kl. 12.

Aldersformanden (Jensen-Broby): Som det medlem, der længst har haft sæde i tinget, påhviler det ifølge forretningsordenen mig at lede valget af tingets præsidium.

Der er til dette valg gjort indstilling fra følgende grupper: socialdemokratiet med 70 medlemmer, venstre med 46 medlemmer, det konservative folkeparti med 30 medlemmer, det radikale venstre med 14 medlemmer og Danmarks retsforbund med 9 medlemmer.

I henhold til gruppernes indstilling er valgt til formand *Gustav Pedersen*, til første næstformand *Marius Buhl*, til anden næstformand *Ole Bjørn Kraft*, til tredje næst-

formand *Aage Fogh* og til fjerde næstformand *Niels Andersen*.

Jeg beder den højtærede formand om at indtage formandspladsen.

Formanden (Gustav Pedersen): Jeg takker for valget og vil gøre, hvad der er menneskeligt muligt for at lede tingets forhandlinger og arbejde under den videstgående hensyntagen til alle berettigede interesser.

Ifølge forretningsordenen skal der i dette møde vælges 4 tingsekretærer. Hertil har grupperne udpeget: *Horn*, *Peter Larsen*, *Poul Thomsen* og *Helge Larsen*.

Folketinget er hermed konstitueret og kan begynde sit arbejde.

Jeg skal udsætte mødet til kl. 12³⁵.

Da Deres Majestæter Kongen og Dronningen og Hendes kongelige Højhed tronfølgeren vil bringe tinget en hilsen, beder jeg tingets medlemmer og gæster om at blive på deres pladser, til højtideligheden er forbi.

Efter at et orkester fra en tilhørerloge havde spillet danske melodier, ankom kl. 12¹⁰, ledsaget af præsidiets medlemmer, *Deres Majestæter Kongen og Dronningen* og *Hendes kongelige Højhed tronfølgeren prinsesse Margrethe* med følge.

Formanden bød de kongelige herskaber velkommen med følgende ord:

På folketingets vegne takker jeg Deres Majestæter og Deres kongelige Højhed for deltagelsen i folketingets åbning, som derved får det præg af højtid, der skulle modsvare den betydning, som lovgivningsarbejdet har for vort land, og det ansvar, dette arbejde giver tingets medlemmer.

Vi ser i denne deltagelse ikke alene en bekræftelse af den traditionsrige hjertelige forståelse mellem kongen og den folkevalgte del af lovgivningsmagten.

Vi betragter også besøget som en understregning af det nødvendige i at udbygge et vidtgående samarbejde mellem alle de kræfter, som nationen giver opgaver, hvis løsning er nødvendig af hensyn til varetagelsen af helhedens interesser.

I en periode, hvor vi møder de vanskeligste spørgsmål fra de skiftende verdens-

situationer, presses der mange problemer ind i vort lands nationale arbejde; og det må da af sig selv blive sådan, at antallet af sager, der forudsætter en samling af kræfterne, må være i vækst.

Vi behøver jo ikke af den grund frygte, at vi skal miste noget af den skærpelse af vilje- og handlekraft, der undertiden vokser frem gennem meningsbrydninger.

Netop fordi kravet om samvirke øges gennem begivenhederne ude i den store verden, tager vi det som et godt varsel, at folketinget begynder sit arbejde i det nye folketingsår med at manifestere en uforbeholden enig tillid til og hengivenhed for vort statsoverhoved, Hans Majestæt kong Frederik den Niende.

Så længe vi betragter denne enighed som noget helt selvfølgeligt, tør vi tro, at der er vilje til at lade vort lands vitale interesser være grundlag for arbejdet i det danske folketing, og så længe har vi også råd til at lade de forskellige anskuelser få den plads, der tilkommer dem, og øve deres indflydelse gennem forhandlingerne.

Vi benytter den givne lejlighed til at bringe tronfølgeren Hendes kongelige Højhed prinsesse Margrethe vor hjerteligste hilsen i anledning af tronfølgerens indtræden i statsrådet, og vi håber og tror, at det må være begyndelsen til en gerning til lykke og velsignelse for vort kongehus og vort land.

I visheden om, at jeg i min velkomst og tak har talt på hele tingets vegne, udbringer jeg da et nifoldigt leve for Deres Majestæter Kongen og Dronningen og for Hendes kongelige Højhed prinsesse Margrethe.

Forsamlingen besvarede formandens opfordring med et nifoldigt hurra, hvorefter orkestret spillede „Kong Christian stod ved højen mast“.

Kongen udtalte derpå:

For de venlige ord, folketingets formand i sin velkomsthilsen rettede til dronningen, tronfølgeren og mig, udtaler jeg vor hjerteligste tak.

Medens dronningen og jeg tidligere har deltaget i den højtidelige åbning af folketingsåret, er det første gang, vor ældste datter, tronfølgeren, mødes officielt med folkerepræsentationens kvinder og mænd.

Jeg udtaler håbet om, at hun i den gerning, hun efter vor statsskik nu har påbegyndt, vil blive mødt med den samme tillid og hengivenhed, som altid er blevet vist mig, og jeg er sikker på, at hun vil gøre sig fortjent dertil.

I det internationale arbejde til fremme af fred og forståelse mellem folkene må også vort land være sig sit ansvar bevidst og efter evne yde sit bidrag dertil.

Inden for vore egne grænser foreligger store spørgsmål, der kræver afklaring. Under folkestyret kan ingen enkelt gruppe vente at se spørgsmålene ensidigt løst efter sine synspunkter; gennem brydning mellem meninger og anskuelser påhviler det folketinget at finde frem til sådanne løsninger, der vil være vort samfund til gavn.

Jeg slutter med at udtale alle mine bedste ønsker for det arbejde, folketinget påbegynder i dag, og beder Dem sammen med mig udbringe et trefoldigt leve for vort fædreland:

Danmark leve!

Kongens opfordring besvaredes med et trefoldigt hurra, og orkestret spillede „Der er et yndigt land“.

Derefter forlod de kongelige herskaber med følge salen, ledsaget af præsidiets medlemmer, idet orkestret spillede „Kong Frederik den Niendes honnørmarch“.

Mødet genoptaget kl. 12³⁵.

Statsministeren (H. C. Hansen): I henhold til grundloven påhviler det statsministeren i dette første møde i det nye folketingsår at give en redegørelse for rigets almindelige stilling og for de foranstaltninger, som regeringen påtænker at søge gennemført i den kommende tid.

Jeg vil gerne indlede med nogle bemærkninger om de udenrigspolitiske forhold og om Danmarks stilling i det internationale samarbejde.

Den storpolitiske udvikling i det forløbne år har givet verden håb, men også beredt den skuffelser.

Ved den principielle enighed, som på ekspertniveau er opnået om de tekniske forudsætninger for kontrol med et forbud mod forsøg med kernevåben, synes en international overenskomst på dette partielle nedrustningsområde at være rykket nærmere. Det er også et opmuntrende tegn, at der i princippet hersker enighed om at indlede tilsvarende ekspertdrøftelser om kontrolforanstaltninger til hindring af overraskelsesangreb. Endelig kan den omstændighed, at det lykkedes De Forenede Nationers ekstraordinære plenarforsamling i august måned med enstemmighed at tilvejebringe et grundlag for en foreløbig ordning af de mellemøstlige problemer, berettiger til en vis optimisme med hensyn til mulighederne for at opnå bedre mellemfolkelig forståelse og samarbejde. På den anden side er forventningerne om en tilnærmelse mellem stormagtsgrupperne gennem en konference på højt niveau ikke blevet indfriet, ligesom udviklingen i det fjerne østen må give anledning til bekymring.

Grundlaget for Danmarks udenrigspolitik er vort medlemskab af De Forenede Nationer og Den Nordatlantiske Traktats Organisation; Danmarks deltagelse i NATO-samarbejdet vil fortsætte efter samme retningslinjer som hidtil. Vi vil fremdeles yde vort bidrag til løsning af de fælles opgaver og til styrkelse af sammenholdet mellem medlemslandene, og vi vil inden for NATO — som inden for andre internationale organisationer — virke for at mindske spændingen i verden.

Regeringen lægger stor vægt på, at samarbejdet inden for De Forenede Nationer udbygges, og vil medvirke til at styrke FN's stilling som en fredsbevarende faktor i verdenspolitikken.

Danmark har under De Forenede Nationers ekstraordinære plenarforsamling i august deltaget i bestræbelserne for at hidføre en politisk afspænding i de usikre og urolige forhold i det mellemøstlige område. Det er regeringens håb, at de foreløbige resultater vil bidrage til en voksende tillid til De Forenede Nationers evne og muligheder for at udfylde FN's mission i det internationale samarbejdes tjeneste.

Danmark har i det forløbne år afgivet et troppekontingent til De Forenede Nationers internationale beredskabsstyrke i det nære østen og har — efter forhandling med de andre skandinaviske lande — besluttet at ville opretholde vort bidrag til denne